

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Тополовград, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ТОПОЛОВГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Ив. Семерджиева

при участието на секретаря К.П.П.
като разгледа докладваното от Милена Ив. Семерджиева Гражданско дело №
20232320100266 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от З. И. И. от гр.Т., чрез
пълномощника си адв.М.К. от АК-Ямбол против „Водоснабдяване и
канализация” ЕООД гр.Хасково с ЕИК *****, с посочено правно
основание чл.124 ал.1 от ГПК.

Твърди се в исковата молба, че ищцата на 07.11.2022 г. е напуснала дома
си в гр.Т., на ул.***** където е живеела постоянно и се е преместила
заедно с майка си в гр.П. където живее от специално нает от синът ѝ
апартамент, за да се лекува от онкологично заболяване, което налага чести
интервенции – посещаване на болнични заведения. От тази дата, домът ѝ в
гр.Т. е бил заключен и е необитаем, като преди напускането му водомерът е
бил зазимен и водоподаването спряно от централния спирателен кран.
Последното отчетено показание на измервателния уред докато е живяла в
имота е за периода 11.10.-10.11.2022 г. и е на стойност 46,62 лева, които са
заплатени чрез „Изипей“. Показанията на уреда към крайната дата 10.11.2022
г. са били с число 412, като е отчетена и заплатена 14 куб.м. консумирана
вода. От тази дата ищцата твърди, че не се е прибираща в гр.Т., никой няма
ключ за дома ѝ, и той е бил необитаем. На 22.03.2023 г. е получила

съобщение, че има изразходвана вода в размер на 608 куб.м., за което е следвало да плати сумата от 2207 лева, при което е изпаднала в шок и недоумение, тъй като домът ѝ е бил необитаем. В последствие е разбрала, че на улицата е правен ремонт, тръбите за ВиК са били подменяни и водомерът ѝ е бил разпломбиран от неизвестно лице, без нейно присъствие или неин представител, като след това пак е пломбиран. Твърди се, че не е ясно как е отчетено това количество вода, но със сигурност то не е консумирано от нея. Също така се твърди, че след като през есенен месец какъвто е октомври е имала 14 куб.м. изразходвана вода, то за период от 4 зимни месеца от 10.11.2022 г. до 17.03.2023 г., след като има начислени 608 куб.м. вода, би следвало да е консумирала по 152 куб.м. вода на месец, което е абсурдно. Твърди се в исковата молба също, че до настоящия момент не ѝ е връчвана фактура с точните стойности и суми за плащане и съответно се е обърнала с жалба към Омбудсмана на РБ, но отговора на ответното дружество е бил, че трябва да плати сумата.

Поради което за нея се явява правен интерес и претендира да бъде постановено решение с което да се приеме за установено по отношение на ответника, че не е консумирала вода в размер на 608 куб.м. отчетена на водомера ѝ в дома ѝ в гр.Т., на ул.*****, на стойност 2207 лева и за дружеството не съществува право да търси тази сума. Претендират се и направените по делото разноси.

В съдебно заседание по искане на пълномощника на ищцата е допуснато изменение на иска, като същия от стойността 2207 лева да се счита предявен на стойност 2382,60 лева.

В съдебно заседание ищцата редовно призована не се явява, вместо нея се явява пълномощника ѝ, който поддържа изцяло исковата молба и претендира нейното уважаване със всички законни последици, като доразвива тезата си подробно в писмена защита, представена след приключване на съдебното дирене.

Препис от исковата молба е редовно връчен на ответника на 16.10.2023 г. В законоустановения едномесечен срок по чл.131 ал.1 от ГПК ответникът е подал писмен отговор в който оспорва изцяло предявеният иск, като твърди, че същия е недопустим и неоснователен, тъй като не са верни фактическите твърдения изложени в исковата молба и съгласно Общите условия на ВиК и

Наредба № 4/14.09.2004 г. се дължи стойността на консумираната от ищцата вода. Поради което претендира да се отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ответника, чрез процесуалния си представител поддържа изцяло изложените в писмения отговор аргументи и претендира отново отхвърляне на иска със законните последици, като в писмена защита представена след приключване на съдебното дирене подробно доразвива аргументите си.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Безспорно между страните по делото е обстоятелството, че ответното дружество е „ВиК“ оператор по смисъла на ЗВ и като такъв предоставя ВиК услуги срещу заплащане на територията на гр.Т.. Не се спори и че на името на И.Х.И. – наследодател на ищцата З. И. И. – негова съпруга, починал на 07.02.2022 г. /видно от представеното по делото удостоверение за наследници/ е открита партия като собственик на водоснабден имот в гр.Т., ул.***** и същия се явява потребител на ВиК услуги. Откритата партия е с партиден номер 1634/263. Освен ищцата другите наследници на И.Х.И. са неговите деца Х.И.И. и К.И.Й.. В имота са живели ищцата, заедно с възрастната ѝ майка, видно от показанията на свидетелката П.. Не се спори между страните и това, че от 07.11.2022 г., ищцата И. е напуснала дома си в гр.Т. където е живеела постоянно и се е преместила заедно с майка си в гр.П. за да се лекува от онкологично заболяване, като се установила да живее в апартамент нает специално за тях от сина ѝ Х.И.И. и там е била адресно регистрирана, видно и от приложените към делото договор за наем, удостоверение за настоящ адрес, декларация, епикриза и резултати от клинични лаборатории. От тогава имота в гр.Т. е бил заключен и необитаем, като преди заминаването водомера е бил зазимен и водоподаването спряно от централния спирателен кран. Видно от приложения от ответното дружество към писмения отговор електронен отчет на процесната партия и от представената от ищцата разписка за заплащане на услуга чрез Изипей от 10.12.2022 г., последното отчетено показание на водомера е било за периода 11.10.2022 г. – 10.11.2022 г., като консумираната вода е 14 куб.м., на стойност 46,62 лева, която е била заплатена чрез Изипей. **Видно от приложения отчет**

от ответното дружество от дата 10.11.2022 г. до 21.03.2023 г., не е имало засичане на стойностите на водомера на процесната партида и съответно е записана нулева разлика. След което на 21.03.2023 г. е засечено и посочено в отчета ново показание на водомера 1020 куб.м. и сравнено с предходното показание от 412 куб.м./засечено на 10.11.2022 г./, е посочена разлика от 608 куб.м. В последствие на 20.04.2023 г. е посочено нулево отчитане и съответно нулева разлика в показанията на водомера. На 31.03.2023 г. е издадена фактура № ***** за сумата 2382,60 лева, която е представена към писмения отговор на ответното дружество, но няма данни да е предоставена на ищцата и по някакъв начин последната да е запозната с нея, като в исковата молба ищцата твърди, че до настоящия момент, т.е. към момента на подаване на исковата молба „не ѝ е връчвана фактура с точните стойности и суми“.

Към делото са приложени 3 броя констативни протоколи:

1.Констативен протокол № 1023706/17.03.2023 г., съставен от М.Д.Т., подписан от нея като представител на оператора, както и от Р.Ш. разпитана като свидетел по настоящото дело. В протокола липсва подпис на представител на потребителя. В последния е записано, че М.Д.Т. – водомерен монтьор към ВиК ЕООД Хасково е разпломбирала водомер с посочен номер метр.пломба с посочен номер, холендърна пломба с посочен номер и съответно са записани показания 102.

2.Констативен протокол № 1017210/22.03.2023 г., съставен от Р.А.Ш. като представител на оператора и подписан от нея. В протокола, като представител на потребителя са изписани имената на Г. Г.а П. и е поставен подпис. В последния е записано, че Ш. – водомерен монтьор към ВиК ЕООД Хасково е пломбирала водомер със същия номер, както посочения в протокол № 1, със същия номер метр.пломба, а в текста холендърна пломба номер е записано „свалена е от нас“. Отново са записани показания 1020.

3.Констативен протокол № 1017217/23.03.2023 г., съставен отново от Р.А.Ш. като представител на оператора, подписан от нея и от Т.А. също като представител на оператора. В протокола липсва подпис на представител на потребителя. В последния е записано, че Ш. – водомерен монтьор към ВиК ЕООД Хасково е пломбирала водомер със същия номер, както посочения в протокол № 1 и № 2, със същия номер метр.пломба и с различен номер на

холендърната пломба от този посочен в констативен протокол № 1. Отново в този протокол са записани показания 1020.

Видно от свидетелските показания на свидетелката Ш., след като тя е започнала да отчита по тези протоколи които са за разпломбирането абонатите и е стигнала до процесния имот е установила, че са начислени много кубичи вода и се е обадила на дъщерята на собственичката на имота за да ѝ каже това. След което, видно от приложените към исковата молба писмени доказателства – жалба до Омбудсмана на Р.България, отговор и писмо на ВиК ЕООД Хасково, ищцата е сигнализирала Омбудсмана за случая, като жалбата е входирана 13.04.2023 г. и съответно е поискана проверка и становище от ВиК ЕООД Хасково. На 28.04.2023 г. ВиК ЕООД Хасково отговарят на Омбудсмана като изразяват становище подробно описано в писмо с изх.№ 1062/28.04.2023 г. От това писмо се установява, че на 17.03.2023 г., след като са били информирани от фирма „*****“ ЕООД извършваща дейност по подмяна на водопровода на ул.***** гр.Т. по проект на Община Т., че фирмата е готова с водопровода и пристъпва към свързването му към водомерите на потребителите, служителите на ВиК са минали да разпломбират водомерите на тази улица за да може фирмата да извърши свързването с новия водопровод и тогава са били съставени съответно приложените по делото констативни протоколи. Изрично в това писмо на ВиК е записано „на 23.03.2023 г. водомера на потребителя е бил свързан с новия водопровод и веднага е бил пломбиран от техни служители“ и съответно съставен протокол.

По делото са разпитани като свидетели Г. П. в родствена връзка с ищцата, К.А. – служител на ВиК Хасково, работещ като водомайстор и Р.Ш. също служител на ВиК Хасково, работеща като инкасатор.

Свидетелката П. установява обстоятелствата свързани със заминаването на ищцата и нейната майка за гр.П., зазимяването на водомера, спирането на крана и преди това съответно засичането му от инкасаторката Ш.. Съответно на тази свидетелка ѝ е бил предаден ключ за имота и тя е следвало да го наглежда, като на пътната врата е имало сложен катинар. Тази свидетелка не отрича също, че е подписвала протокол в присъствието на служителите на ВиК Хасково на които е отключила да влязат в имота и в нейно присъствие е било проверено състоянието на водомера, който е бил изправен, като

последната изрично заявява в съдебно заседание, че не е видяла показанията на водомера тогава и след като служителите са ѝ казали, че е показвал цифрите 1002 или 1012, тя е подписала протокола без да проверява самите показания. Тази свидетелка установява също, че вътре в двора е било копано, имало е дупка до самата ограда и е минавал маркуч, който не е видяла дали е бил свързан от към тротоара и който посочва, че не е бил свързан в другия му край. Тази свидетелка установява също, че от момента когато имота е станал необитаем, не е имало никакви проблеми, течове или някакви повреди относно водопроводната инсталация. Тази свидетелка също посочва, че К.А. не е бил на проверката когато тя е подписала констативния протокол.

Свидетеля А. като водомайстор посочва, че е присъствал и е извършил разпломбирането в процесния имот, като е махнал старата холендърна плomba, за което е бил съставен протокол който твърди, че е подписал заедно с Р.Ш.. Този свидетел посочва, че М.Т. не е била при тях когато са правили протокола. Също така, последния свидетелства за състоянието на имота, че шахтата е била суха и никъде в имота не е видял течове на вода, че къщата е необитаема и те са влезли като са прескочили оградата, тъй като пътната врата е била заключена с катинар. Свидетеля А. посочва, че в имота е влезнал само той и е казал показанията на Р. и тя ги е записала.

Свидетелката Ш. като инкасатор към ВиК посочва, че през месец ноември 2022 г. последно е засичала процесния водомер и ги е записала в таблет, след което не е начислявала никакви кубици, тъй като е знаела, че собственичката е тръгнала за гр.П. и е водила имота като необитаем. Тази свидетелка посочва, че тя не е била в този имот когато фирмата строител се е обадила за да разпломбират водомерите на улицата, а е била в други имоти на същата улица. В деня на разпломбирането тя не е видяла състоянието на водомера и съответно показанията, като в този имот при разпломбирането протокола е бил съставен от М.Т. и е подписан от нея с водомайстора. Изрично тази свидетелка посочва, че тя не е съставяла протокол и не е подписвала такъв при разпломбирането в този имот и тя е разбрала за разликата ден-два след разпломбирането, след което по нареждане на М.Т. е отишла до имота и е установила, че показанието записано в първия протокол действително е 1020. Тази свидетелка също описва състоянието на имота и че не е имало никакви течове и при повторната проверка е бил съставен протокол в присъствието на Г. П.. След което свидетелката посочва, че и при

пломбирането в този имот тя не е присъствала. Изрично в съдебно заседание свидетелката заявява „аз не бях в този имот нито на разпломбирането, нито на пломбирането.....“, „за този имот съм се разписвала само на протокола който беше съставен в присъствието на Г. П.“.

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза и разпитаното в съдебно заседание в.л.Х. както в експертизата, така и в заседание подробно обяснява какво е установено по случая. Вещото лице дава заключение, че при свързването на новия водопровод с вътрешната водопроводна мрежа на потребителя са създадени условия за неточно отчитане, като е отчетена не консумирана вода, а въздух, тъй като изпълнителя на обекта е допуснал обезвъздушаването на новоизградената водопроводна мрежа, да се случи през последния в системата абонат без контрола на водопроводния оператор.

Така установената фактическа обстановка се доказва от приложените към делото писмени доказателства, които съдът кредитира с изключение на съставените три броя констативни протоколи, тъй като са документи, издадени по съответния ред и в съответната форма и неоспорени от страните. Съдът кредитира и експертното заключение, тъй като същото е мотивирано, подробно обосновано, не почива на предположения както твърди пълномощника на ответното дружество и не е в противоречие със събраните по делото писмени и гласни доказателства. Напротив, вещото лице последователно и логично обяснява по какъв начин е станало свързването на водопроводното отклонение и как с действията си фирмата строител и съответно оператора неосъществяващ контрол върху това свързване са допуснали неточно отчитане на процесния водомер. Неговите заключения са подкрепени със снимков материал и обусловени от всички други събрани по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът не кредитира съставените три броя констативни протоколи, като приема, че не следва да се дава вяра на удостоверените с тях факти, тъй като безспорно се установи по делото, че са налице множество противоречия между изложеното в тези протоколи, подписването им от страна на лицата, начина им на съставяне, от кого са съставени последните съпоставено със събраните по делото гласни доказателства. Още повече, че два от тези протоколи от 17.03.2023 г.и 20.03.2023 г. не са съставени така както изисква

разпоредбата на чл.68 от ОУ и ответното дружество оператор не е изпълнило задълженията си визирани в чл.68 ал.3 от ОУ когато констативните протоколи са съставени в отсъствие на потребителя, те да бъдат изпратени на потребителя по реда на глава 9-та, раздел 3-ти от ОУ.

Така констативния протокол от 17.03.2023 г. за разпломбиране на водомера и премахване на холендърната пломба в който за първи път е посочено показание с цифри 1020, без мерни единици е съставен в отсъствие на потребителя, без да са спазени горепосочените изисквания, под графата представител на оператора е записана и свидетелката Ш., но тя не е подписана и установява в разпита си, че не е присъствала на този ден в този имот. Освен това, свидетеля А. посочва, че в този ден той е извършил разпломбирането на водомера, като посочва, че заедно със свидетелката Ш. са влезли в имота и са се подписали на протокола. В същото време свидетелката Ш. е категорична, че тя не е влизала в имота този ден и там е била М.Т..

Що се отнася до констативния протокол от 22.03.2023 г., който е за поставяне на пломба, както е изписано в него, като е отбелязано, че холендърната пломба е „свалена от нас“, но в този ден няма данни нито да е сваляна пломба, нито да е пломбиран водомера. Единствено е присъствал представител на собствениците свидетелката П., която не е видяла показанията на водомера както твърди в свидетелските си показания, т.е. налице е противоречие тъй като с оглед гласните доказателства на свидетелката Ш. и П. в този ден нищо не е правено, а е съставен протокол.

Що се отнася до констативния протокол от 23.03.2023 г., той също е съставен в отсъствие на потребителя и не са спазени горепосочените изисквания на ОУ. Този документ е изцяло в противоречие със свидетелските показания, тъй като той е съставен от свидетелката Ш., подписан от нея и от водомайстор Т.А., а в показанията си свидетелката Ш. съвсем категорично заявява, че тя не е присъствала нито на разпломбирането, нито на пломбирането на този имот, а процесния протокол е съставен за да удостовери действието на поставянето на нова холендърна пломба.

С оглед на изложеното и като прецени събраните доказателства съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК, отрицателен установителен иск с който се претендира от ищцата да бъде признато за

установено по отношение на ответното дружество, че не е консумирана вода в размер на 608 куб.м., отчетена на водомер в имот находящ се в гр.Т., ул.*****, на стойност 2382,60 лева и да се отрече, че не съществува право на дружеството да търси тази сума от нея.

След обстойна преценка на всички събрани по делото доказателства, съдът намира, че предявения иск е напълно основателен и доказан и следва да се уважи изцяло.

Ползването на ВиК услуги е регламентирано в Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, както и в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребители от ВиК гр.Хасково.

От събраните по делото доказателства се установи, че за периода от 10.11.2022 г. – 21.03.2023 г. ответното дружество е начислило за процесния имот консумация в размер на 608 куб.м., като не се спори между страните, че за този период имота е бил необитаем, водомера е бил зазимен, липсвала е консумация на вода от когото и да е в този имот, ищцата е положила грижите на добър стопанин относно опазването на имота като цяло от посегателства, тъй като е ангажирала човек в тази връзка – свидетелката П. и няма установени течове, повреди по водопроводната инсталация, както и наводнения в имота и около него. Също така липсват конкретни и ясни доводи от страна на ответното дружество и процесуалния му представител относно причината за отчетеното нереално високо потребление за този кратък период от време - около три месеца, при положение, че се установява от отчета приложен от самото ответно дружество съставен за период от 06.12.2018 г. до 20.04.2023 г. средно месечно потребление за процесния имот от около от 10 до 25 куб.м. вода.

С оглед всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че начисления от ответното дружество разход на вода на процесния водомер е нереален, съответно стойността посочена в издадената фактура не се дължи от ищцата, тъй като в случая ответното дружество не е изпълнило задълженията си които му вменят горепосочената Наредба и Общите условия свързани с отчитане потреблението на вода, визирани в раздел 2-ри на глава 3-та от ОУ; свързани с изграждането и поддържането от оператора на водопроводните отклонения като част от общите мрежи на

водоснабдителните и канализационните системи визирани в чл.7, чл.11, чл.12 - 14 от Наредбата; както и тези свързани със вменените му задължения визирани в чл.67 и 68 от ОУ относно изискванията за писмена форма на предизвестията и уведомлението и съставянето на констативните протоколи. Освен това, в случая безспорно е установено от събраните доказателства и това, че начисления на ищцата разход се дължи на причина която не може да се вмени в нейна вина, респ. налице е причина за освобождаване на длъжника от отговорност по силата на чл.81 от ЗЗД.

В конкретния случай ответното дружество не е изпълнило задълженията си относно отчитането на потреблението. Съгласно чл.23 ал.4 от ОУ, отчитането на индивидуалните водомери се извършва в присъствието на потребителя или негов представител, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета. По делото безспорно е установено, че първоначално показанието от 1020 куб.м. е записано в констативен протокол от 17.03.2023 г., при разпломбиране на процесния водомер във връзка с извършван ремонт на водопровода на ул.***** в гр.Т.. Този констативен протокол обаче освен, че е съставен в отсъствие на потребителя, без да са спазени изискванията на чл.23 ал.4 от ОУ, както и изискванията на чл.68 ал.3 от ОУ за изпращането му на потребителя, с оглед изложеното по-горе не следва да се цени относно удостовереното с него поради подробно изложените по-горе съображения и констатирани противоречия. Освен това тук следва да се отбележи, че има разминаване и с приложения от самото ответно дружество към писмения отговор електронен отчет, който е абсолютно необходим и задължителен елемент от процедурата по отчитане на потреблението. В този отчет е записано, че новата дата на отчитане е 21.03.2023 г., а не 17.03.2023 г. каквато е датата на съставения протокол. От всичко изложено става ясно, че по никакъв начин не се установява кога, по какъв начин и от кого е извършено отчитането на процесния водомер, напротив, налице са данни, че не е спазена цялата процедура по отчитането и съответно следва да се поставят под съмнение записаните показания които не са доказани по безспорен и категоричен начин. И последващите протоколи от 22.03.2023 г. и 23.03.2023 г., макар, че единия от тях е съставен в присъствие на представител на потребителя, също не доказват и не санират процедурата по отчитането с оглед изложеното по-горе относно тяхната достоверност и множеството противоречия, включително и с

показанията на свидетелката П., която изрично заявява че не е видяла показанията на водомера, а цифрите са ѝ били предадени от служителите на ВиК.

Освен това, ВиК оператора не е спазил и задължението си по съответния процесуален ред да издаде и съответно връчи на потребителя съгласно счетоводните изисквания съответната фактура. Действително към писмения отговор е приложена такава с дата на издаване 31.03.2023 г., но тя по никакъв начин не е изпратена, респ. връчена на потребителя което го е лишило от възможността да защити правата си като се запознае с официален документ, срока на плащане и възможност да възрази по отношение на същата. В тази връзка от страна на ВиК оператора не са спазени изискванията за писмена форма на кореспонденцията така, както е уредена в чл.67 от ОУ.

Освен това, в хода на отчитането е допуснато и друго нарушение от страна на оператора свързано с поддържането техническата изправност и свързването на водопроводните отклонения които съгласно чл.7 ал.3 от Наредбата „Водопроводните отклонения с водомерните възли и канализационните отклонения са част от общите мрежи на водоснабдителните и канализационните системи и се изграждат и поддържат от операторите.“ и чл.11 и сл. от същата Наредба съгласно които „Нови водопроводни отклонения се проектират и изграждат при условията и по реда на ЗУТ.

Безспорно е установено по делото, че в периода в който са начислени нереално високи показания на водомера на ищцата е извършван ремонт от строителна фирма – подменян е водопровод на цялата улица *****, който е трябвало да бъде свързан към вътрешната водопроводна мрежа на всички потребители на тази улица, включително и към мрежата на ищцата. Също така, безспорно е установено по делото, че свързването на водопроводното отклонение което е част от общите мрежи на ВКС и се изгражда и поддържа от оператора с оглед изложените по-горе разпоредби, е осъществено в периода 17.03.2023 г. – 23.03.2023 г. Това се признава от самото ответно дружество в писмото до Омбудсмана на Р.България, въпреки, че в хода на съдебното производство процесуалния им представител твърди, че не е доказан момента на свързването. Безспорно е установено и друго, че именно в този период са засечени нереално високите показания на водомера на ищцата. От заключението на вещото лице, безспорно се установява, че именно този ремонт който е осъществяван на улицата и в резултат на свързването на новия водопровод с вътрешната водопроводна мрежа се е

допуснало и са създадени условия за неточно отчитане на водомера на ищцата и то е отчетено не вода, а въздух. В случая съдът намира, че ответното дружество като оператор имащ задължението да изгражда и поддържа водопроводните отклонения, най-малкото не е осъществил никакъв контрол при самото свързване на новия водопровод, дори и това да е станало от трето лице/фирмата строител/ и по този начин е допуснал неправомерното отчитане в показанията на водомера от което следва да се направи извода, че ищцата няма вина за това неточно отчитане. Тя като потребител по никакъв начин не е била уведомена от оператора, че ще бъде извършено първо - разпломбиране и премахване на холендърната пломба в имота и, второ - свързване на ново водопроводно отклонение до водомерния възел и трето – ново пломбиране и поставяне на нова холендърна пломба. Отделно от това, представители на оператора са влезли в имота по абсолютно неправомерен начин, след като същия е бил заключен и са извършили разпломбиране без да е присъствал представител на собственика на имота, с което са създали предпоставки за външна намеса върху показанията на водомера на ищцата, холендърната пломба е била премахната в продължение на няколко дни и водомерната шахта е била оставена без надзор, след което е извършено отново пломбиране и е поставена нова холендърна пломба пак без присъствие на представител на собственика. Също така, при свързването на водопроводното отклонение от фирмата строител към вътрешната водопроводна мрежа на потребителя/ищцата/ не е имало представител на оператора, като няма данни за съгласуване действията на изпълнителя на ремонта и ВиК оператора и не е ясно по какъв начин последния е осъществил задължението си да контролира изграждането и поддържането на водопроводните отклонения като част от общата ВКС. А и самото свързване няма данни да е станало съгласно изискванията на ЗУТ така, както повеляват разпоредбите на чл.12 и сл. от Наредба № 4. Всички тези действия на оператора и на неговите служители са изцяло в несъответствие с нормативните изисквания и разпоредбите на Наредбата и ОУ, от което следва че ВиК оператора не може да черпи права от свое противоправно поведение и да изисква заплащане стойността на непотребена и неправилно отчетена от ищцата вода, като в случая дори се установява, че през водомера не е преминала вода, а въздух. Още повече, че за създадалата се ситуация ищцата няма вина, тъй като извършвания ремонт на уличния водопровод е събитие към което последната няма отношение, то

може да се приеме за случайно такова спрямо ищцата и именно и в следствие на него и с оглед неизпълнение на задълженията на ВиК оператора възникнали във връзка с този ремонт се е стигнало до неправомерното начисляване на консумирана вода.

С оглед на изложеното съдът счита, че отрицателния установителен иск се явява напълно основателен и доказан и следва да се уважи изцяло.

Съдът не възприема и намира за неоснователни направените от процесуалния представител на ответното дружество възражения относно процесуалната легитимация на ищцата, както и относно изводите, че начислената консумация за ВиК услуги не е в резултат на извършвания ремонт на ВиК водопровода, което би представлявало причина за освобождаване на длъжника от отговорност на основание чл.81 от ЗЗД, с оглед изложените по-горе мотиви от съда в обратна насока. А що се отнася до процесуалната легитимация, съдът се е произнесъл при възражението направено в съдебно заседание, като намира и поддържа изцяло становището на пълномощника на ищцата изложено в писмената му защита, че ищцата и нейните деца като наследници на починалия И.Х.И. – титуляр на процесната партида, не са задължителни необходими другари, а факултативни такива и съдът не е длъжен служебно да следи и конституира всеки от другарите доколкото е налице участник в процеса който в качеството си на страна по делото защитава съответното право. За това, въпреки, че иска е предявен само от ищцата силата на присъдено нещо на решението се разпростира и в правната сфера на всички други наследници на наследодателя на И.Х.И., независимо дали са участвали в процеса или не. А по делото е безспорно установен и доказан факта, че ищцата и нейните деца са съсобственици на имота и като такива могат да бъдат и са потребители на предоставените от ВиК услуги, макар, че липсва заявяване на този факт от тяхна страна пред самия оператор на наследодателя им.

При този изход на делото на основание чл.78 ал.1 от ГПК в тежест на ответника следва да се присъдят направените от ищцата съдебни и деловодни разноски в размер на 588,28 лева съставляващи внесена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД- гр. Хасково с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от инж.Б.А.Ж., че З. И. И. от гр.Т., обл.Х., ул.*****, с ЕГН ***** не е консумирала вода в размер на 608 куб.м., отчетена на водомер в дома ѝ в гр.Т., обл.Х., ул.*****, на стойност 2382,60 лева и за дружеството не съществува право да търси тази сума от нея.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация” ЕООД- гр. Хасково, да заплати на З. И. И. направените по делото разноси в размер на **588,28 лева /петстотин осемдесет и осем лева и 28 ст./**.

Решението подлежи на обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тополовград: _____